

Forslaget indeholder ikke, som de gældende bestemmelser i almindelig lov § 45, stk. 1, og handels- og kontorloven § 22, stk. 1, regler om, hvordan den sædvanlige arbejdstid for voksne skal gøres op. Den sædvanlige arbejdstid for de voksne vil i almindelighed være den ved overenskomst fastsatte. Reglen i § 45 om fastsættelse af arbejdstiden ved et særligt navn har kun været anvendt i et enkelt tilfælde. Den er derfor ikke medtaget i lovforslaget.

Forslaget indeholder heller ikke, som de gældende love, bestemmelse om, i hvilket omfang lærlinges undervisningstid skal medregnes i arbejdstiden, da der alene er tale om en overflødig henvisning til lovgivningen om lærlingeforhold (lærlingelovens § 14).

Ad stk. 2. Svarer til almindelig lov § 45, stk. 2 og stk. 4, samt handels- og kontorloven § 22, stk. 3 og stk. 5.

Til § 61.

Forslaget erstatter almindelig lov § 43 og handels- og kontorloven § 20.

De gældende regler fastsætter detaljerede regler for hvileperiodens længde og beliggenhed inden for nærmere bestemte fag eller faglige områder, men lader dog nogle områder, som f.eks. laboratorier, plejehospitaler, hospitalet og lignende udækket. Hertil kommer, at landbrugsloven ikke har arbejdstidsregler for unge.

Den almindelige regel i disse specialbestemmelser er, at de unge skal have en daglig hvileperiode på mindst 12 timer. Dette er derfor foreslået som den generelle regel, men med mulighed for særregler, jfr. stk. 2.

Det er dog i modsætning til de gældende bestemmelser hensigten, at de unge undtagelsesvis skal kunne beskæftiges indenfor tidsrummet mellem kl. 20 og kl. 6. Det er med udtrykket „i almindelighed“ tilsigtet at begrænse undtagelserne til enkelttilfælde. Da den unge skal have en samlet hvileperiode på 12 timer, medmindre andet er fastsat efter stk. 2, må pågældendes mødetid næste dag udskydes, hvis der undtagelsesvis er arbejdet udover kl. 20. Har den unge således arbejdet til kl. 21, må arbejdet først begynde kl. 9 næste dag.

Som eksempel på fag eller faglige områder, hvor særregler efter stk. 2 kan blive nødvendige, kan nævnes arbejde i hoteller, restauranter og forlystelsesetablissementer samt arbejde i bagerier.

Til § 62.

Ad nr. 1. Bestemmelsen erstatter § 45, stk. 3, i almindelig lov og § 22, stk. 4, i handels- og kontorloven om afgivelser fra fagets sædvanlige arbejdstid i force majeure tilfælde. Ifølge disse bestemmelser

kan unge under 16 år aldrig deltage i arbejde i sådanne tilfælde. Det er fundet mere hensigtsmæssigt at overlade spørgsmålet til administrativ regulering. Bestemmelsen kan også anvendes til at regulere adgangen til overarbejde, jfr. § 60.

Ad nr. 2. I kapitel 10 er der ikke fastsat særlige bestemmelser om det ugentlige fridøgn for unge under 18 år, men reglerne om arbejdstid i kapitel 9, herunder reglerne i §§ 53, 54 og 55 om ugentligt fridøgn, gælder også for unge under 18 år. Heraf følger, at undtagelsesbestemmelserne i § 53, stk. 3, og § 54, stk. 1, også vil omfatte de unge, såfremt der ikke i kapitel 10 er fastsat særlige bestemmelser, som giver en større beskyttelse for dem. Under hensyn hertil har man fundet det hensigtsmæssigt i § 62 at give en hjemmel for arbejdsministeren til at fastsætte nærmere regler, som kan begrænse, eventuelt helt forbyde, børns og unges beskæftigelse i de nævnte tilfælde, i hvilke hovedreglen om det ugentlige fridøgn kan fraviges. Ved dispensationer ifølge § 54 samt ved særregler efter §§ 55 og 56 vil det i dispensationerne eller særreglerne direkte kunne fastsættes, om unge under 18 år er omfattet af disse.

Til kapitel 11.

I den gældende lovgivning findes bestemmelser om lægeundersøgelse af ansatte i almindelig lov § 8 om adgang til at bestemme, at de, der er beskæftiget ved arbejde med ganske særligt faremoment, skal underkastes et lægetilsyn. Denne bestemmelse gælder kun for de i almindelig lov § 1, stk. 1, nævnte områder med de undtagelser, der fremgår af § 1, stk. 3—5.

Endvidere § 9 om forebyggelse og bekæmpelse af erhvervs sygdomme og anden væsentlig sundhedsfare. Disse regler gælder for samme område som § 8 samt for arbejde udført af arbejdsgivernes familie og for luftfartstjeneste.

Endelig findes der i §§ 41 og 42 regler om obligatorisk lægeundersøgelse af unge under 18 år, når de ansættes. § 41 gælder enhver beskæftigelse i en arbejdsgivers tjeneste bortset fra undtagelserne i § 1, stk. 3-5. Handels- og kontorloven indeholder i § 19 tilsvarende bestemmelse om lægeundersøgelse af unge. Landbrugsloven har ingen bestemmelser om lægeundersøgelse.

I lovforslaget er bestemmelser om lægeundersøgelse samlet i kap. 11. De gælder for alt arbejde for en arbejdsgiver med undtagelserne i § 2, stk. 2, og § 3, altså også for kontor- og handelsarbejde og for landbrug, gartneri og skovbrug, men med undtagelserne i § 2, stk. 2, og § 3 uden reservation for familie eller luftfartstjeneste.